

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

doctrinae instruxit, sed etiam sanctis precibus suis
 morbos & egritudines ab eorum corporibus depulit.
 Vxor Iohannis Britanniae Ducis Caroli Francorum
 regis filia, multis annis infœcunda eius precibus &
 benedictione, amoto sterilitatis malo, multos pe-
 erit filios, atque in ijs Petrum eximijs virtutibus
 lustre, qui postea clarissimus Dux Britanniae mul-
 am opera & laboris impendit, ut viri sanctissimi
 omen in Diuorum albo describeretur. In Nanne-
 oppido hominem quendam 18 annos lepra mi-
 re vexatū crucis signo ab ea calamitate liberavit.
 Duobus verò annis in Britannia minori expletis,
 iam iam deuecta penitus ætate, ad felicissimum il-
 id æternitatis iter tendere videretur, admonitus à
 aatribus ut in Hispanias reuertetur, quò patri-
 m solum, eius potius quam peregrinum reliquijs
 oriretur, eorum consilijs non acquieuit: imò cum
 oportunis eorum precibus permotus iter ingres-
 sisset, diuina virtute Venetias redire compulsus
 est. Ibi tùm morbo correptus fratribus suis obitùs
 diem indicauit, moxq; minutissimis etiam pec-
 tis per confessionem sacramentalem expiatis, inti-
 a quadam hilaritate perfusus, animam suo crea-
 ritradidit. Corpus eius fuit à clarissima Britan-
 a Ducis coniuge de more ablutum, & in summa
 le vrbs Venetiae conditum. Sicut autem in vita
 etiam post obitum multis admodum miraculis
 trus extitit, quæ nos hic attexere nimia prolixita-
 deterriti non audemus.

Fœcundita-
 tem impe-
 trat coniugi
 Ducis Bri-
 tanniae.

Fœliciter
 migrat in
 celum.

ITA S. GVLIELMI ABBATIS ROS-
 childensis in Dania, ex ea qua est per eius discipu-
 lum conscripta. Obijt anno Domini millesimo du-
 cenesimo secundo, ætatis suæ nonagesimo octauo.

F 2

Beatus

6. Aprilis.

Beatus Gvlielmus ex nobili ortus profectus & opima indolis puer venerabili viro Gvlielmo Abbati S. Germani de Pratis apud Lutetiam Parisiorum à parentibus rectè ac pie traditò se instituentus, felici ingenio breui eos in arduioribus liberalibus fecit progressus vt inter egregios ioreniòris literaturè magistros celebris haberetur confiditioru successu Abbas mirificè exhilaratus gaudio quidem illi sanguine iunctus erat, nullò, inq. ornandi locum prætermisit, atque ad ecclesiasticam dignitatem in beatissimorum Petri & Pauli Porro Genouefa ecclesia euexit. Factus itaque vt eoruscus, non solum munere suo prudenter fuit, vt post sed seuerioris etiã disciplinæ studio alios molitiorem pietatem inuitare cœpit. Ea res cum dederent uatos quorundam mores notaret, ingentes & patida flammam excitauit, profus vt quidam perauitate salutis homines fraudes in animo verboribus quacunque tandem possent, via eum à suo dignus excluderent.

Dat operã literis.

Fit Canonicius.

Patet innidic quorundam.

Fraudulenta cuiusdam machinatio.

In eam curam & cogitationem cum omni conferentiam incumbere: tum verò vnus, qui boni honoratiori amicitia vinculo coniunctus via Genouefa subdola fraude instructus accessit, & per seductus pietatis speciem sese insinuans, cœpit Cæter Pontic vitam detestari, propositum perendi moris quædam indicare, ac tandem petere vt sese tam fact alios ipositi socium præbere velit. Gvlielmus, volebat, in sanctioris vitæ desiderio flagrabat, anid eum affectum arripuit, seseque nihil prius in voluntate perrespondit quàm vno & indissolubili amicitia solentia lo Deo coniungi. Interim multa & crebrisq; omnide contemptu mundi miscentes colloquunt. Sed nasteriũ pariter se contulerunt. Ibi tum hos eorum

us profanus & totus ex fraude ac mendacio compositus, li viro Guilielmum ad constantiam hortatur, sibi enim quæ apud Lutetiam negocia restare expedienda, quibus peractis, se tradituro se spondet rediturum. At Guilielmus fraudem eos in arboribus ait, merito illum, qui esset ætate maior, egregiosiore etiam debere in suscepto proposito declarare constantiam. Ille autem frustra se niti videns hilariatunga trahens ab imo pectore suspiria. Differamus rat, nullgo, inquit, in aliud tempus, sicq; pariter domum ecclesiarum sunt.

¶ & Pa. Porro his insidijs inimicorum elusis tantum ab- itaque et ut eorum in virum sanctum inuidencia quiete- ter fuge, ut potius nouas semper insidias ac fraudes vari- dio alio moliti fuerint, quibus eum a suo consortio ex- a res cum dederent, sed Guilielmus diuino protectus adiuto- ingentes & patientia clypeo munitus facile aduersarios e quidam perauit, atque etiam propter eximiam virtutem mo veris honoribus auctus, Præpositura cuiusdam functio- m a suo dignus habitus est.

Accidit deinde ut Eugenius Pontifex in Gallias cum on conferret: cumque Lutetias venisset, & multo s, qui beati honore a Ludouico rege exceptus ad ecclesiam actus via Genouefa, ut sacra ibidem perageret mysteria, & per ductus fuisset, orta est (incertum qua de causa) cepit Canter Pontificis & Canonorum ministros contem- di motus quedam, adeo et ad manus res deueniret, & in- e tam facti alios ipse Ludouicus rex, dum illos compescere ielmus, olebat, indignis modis tractatus & verberibus eti- a, anidetur affectus sit. Unde non immerito tanta rei indi- s in voluntate per motus Pötifex improborum hominum ili amou solentiam acriter castigandam suscepit, canoni- & crebrisq; omnibus beneficijs ecclesiasticis priuare vo- olloquitur. Sed ne ea res grauiores motus excitaret & ani- oi tum huc eorum (erant enim omnes vel egregie nobiles

Fit Præposi- tus.

Eugenius II Romanorū Pontifex ve- nit Lutetiā.

Ludouicus Rex a mini- stris verbe- ratur.

vel eruditione singulari admodum præstanti
 improbum aliquod facinus tentandum immo
 præsentibus quidem bonis illis ad vitam frui per
 sed Canonicorum S. Augustini institutum, quo
 præcipua quadam sanctitatis opinione flor
 eam ecclesiam introduxit, voluitque ut Prior
 congregationis, quem Odonem appellabant
 maximarum virtutum splendore illustris, a
 titulo decoratus S. Genouesæ præficeret, ad
 ei Canonicis duodecim, probis & bonæ ex
 onis viris.

Abbas con
 stituitur in
 ecclesia S.
 Genouesæ.

His ita constitutis Abbas Odo Gulielmum
 accersit, comiterque acceptum post alios ac
 vltro citroque sermones habitos, cepit eum a
 di contemptum adhortari, proponere multa
 pturis diuinis, quæ possent acres illi stim
 mouere. Neque surdo sanè cecinit cantilenam
 Gulielmus enim qui iam à teneris Christi
 flagrabat, cum multa de mundi vanitate, de
 amicitia huius seculi, Odonem differente
 inter ipsa verba tanta ab oculis lachrymarum
 repente decidit, ut eum responsum dare vel
 crebris singulis interclusa non poterat. In
 ro ad pedes eius collapsus, se suaque omnia
 Deo, tum illi commendans Gulielmus, pri
 honoribus nuncium remisit, nudusque de
 huius naufragio ad tutissimum religionis
 euasit: acceptoque deinde regulari habitu
 quibus antea fulgebat, sericis vestibus, pau
 ri pauperibus lætus seruiuit.

Abbas Odo
 S. Gulielmum
 ad mundi
 contemptum
 hortatur.

S. Gulielm
 fit Canoni
 cus regula
 ris.

Anno à nato Salvatore 1161 cum regnum
 obtineret Waldemarus, Canuti regis & m
 filius, vir multis sapientiæ & fortitudinis
 insignis; Absalon omnibus virtutibus m

rnatus
 iocessi
 uam Et
 um, sed
 actum
 tes Ab
 gionis
 ubiue,
 discipli
 ratis spl
 ta confi
 Vilhel
 mente
 em Præ
 ab S
 im alij
 dita p
 buenir
 tum loc
 maro r
 gaudi
 llocatu
 es, qui se
 Gallias
 luit, seq
 s aduer
 imo per
 eus hos
 natione
 am con
 sient. Se
 peo mu
 s, ita ma
 rarer, h

rnatu Roschildensi præsidebat ecclesiæ; in cuius
 iocæsi Canonicorum erat cœnobium, in insula,
 nam Eshyl vocât, loci quidem amœnitate iucun-
 dum, sed propter pietatis studium penitus in eo ex-
 actum triste sanè & horridum. Cùm autem anti-
 tes Absalon vnicum esset ijs in locis Christianæ re-
 gionis ornamentum, totis viribus eam in rem in-
 cubuit, vt fluxos fratrum illorum mores antiqua
 disciplinæ seueritate restringeret: & pristinum pi-
 etatis splendorem restitueret. Hinc cùm ei inter va-
 ta consilia quæ nocte dieque mente pertractabat,
 Vilhelmi (qui cum Parisijs literis operâ dederat)
 mentem veniret; misit continuò in Gallias Saxo-
 em Præpositum Roschildensem, virum honestum,
 ni ab S. Genouefæ collegio petat D. Gulielmum
 am alijs tribus fratribus in Daniam mitti. Abbas
 edita petitione aqua & bona, vt collapsis rebus
 beniret, benignè annuit: ac Gulielmum ad præ-
 tum locum cum alijs tribus destinavit. Fuit à VVal-
 maro rege & antistite Absalone cum non medio-
 gaudio & honore exceptus, & in Abbatis sede
 locatus: sed tot tantisque procellis agitatus, vt alij
 es, qui socij itineris fuerat, rerum asperitate victi
 Gallias remeauerint: quos & ipse sæpius sequi
 luit, sequutusque fuisset, ni cœlestia gratia cõfirma-
 aduersos casus & maleuolorum insulês inuictio-
 timo perferre didicisset. Tot enim tantasque tar-
 eus hostis cùm per se, tum per satellites suos, ma-
 inationes aduersus Christi seruum exhibebat, vt
 am constâtissimum quemque facillè deijcere pos-
 sissent. Sed vir sanctus solo pietatis & innocentie
 peo munitus, assiduis bonorum operum labori-
 s, ita maligno occurrebat, vt semper victoriâ re-
 taret, hostemque in effusam fugam cõpelleret.

Absalon Episcopus in
 Dania insignis.

Is est Saxo
 Grammaticus
 insignis Da-
 norum histo-
 riographus.

S. Gulielm
 mittitur in
 Daniam.

Fit Abbas.

**Virtutes S.
Gulielmi.**

Erat enim sanctæ religionis cultor indefessus
Ordinis sui, sacræque institutionis conseruator
mirabilis, vitiorum rigidus profligator, virtuum
mator egregius, honestatis & sanctimonie
diligens inuestigator & doctor. Consolabatur
pauperes & peregrinos benignissime curabat,
lacrimis & precibus, multisque gemitibus, pro
salute Christi clementiam implorabat; morbo-
rum & languores corporum mira virtute fugabat
omnibusque ad se venientibus, certissimum, in
uis calamitate auxilium ostendebat.

Et quidem postquam annos quadraginta
tempestates innumerabiles insigni constantia
summa opinione sanctitatis coniuncta, inge-
lud dignitatis onus administrasset, anno

**Moritur vir
sanctus.**

1202 ætatis verò suæ nonagesimo octauo
vitam hanc cum sempiterna beatitudine con-
trauit, atque copiosum laborum suorum à Do-
minico fructum recepit, sicuti præclaris visionibus
sicuti quibusdam innotuit. Fuit autem post
multis admodum claris miraculis, adeo ut
ex parte ingens hominum concursus ad sacra-
quias fieret, quò admirabile Dei bonitatem
etorum suorum gloria contemplerentur. De-

**Miracula ad
sepulchrum
eius.**

aci purgabantur, paralytici reddebantur incol-
cæci videbant, claudi gradiebantur, audiebant
di, muti loquebantur; contracti, genibusque
reptantes erigebantur, mortui & penè exanimati
ipso mortis aditu ad lucem reuocabantur. In
hic sanè multa valde admiranda cõmemoramus
vel audiimus vel vidimus in paracleto, ubi
eius corpus conditum est: sed ipsa multa
id fiat, dehortatur.